

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-367/2024-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Varaždinu, OIB: 14828046368, po sutkinji Meliti Šmentanec-Klarić, u pravnoj stvari 1. tužiteljice Draženke Androić, OIB: 21042495259, iz Hrašćice, Alojzija Stepinca 17, koju zastupa punomoćnik Franjo Šebijan, odvjetnik u Varaždinu i 2. tužitelja mlljt. Dominika Androića, OIB: 32820376477, iz Hrašćice, Alojzija Stepinca 17, zastupanog po majci i z.z. Draženki Androić, a ona po punomoćniku Franji Šebijanu, odvjetniku u Varaždinu, protiv 1. tuženice Sintije Androić, OIB: 80687852076 i 2. tuženice Domenike Androić, OIB: 93148055093, obje iz Hrašćice, Franevačka 4, obje zastupane po punomoćnicima iz OD Korušić, Hrg i Vukalović j.t.d., odvjetnicima u Varaždinu, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon na dan 4. svibnja 2026. održane glavne i javne rasprave u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice i zamjenice punomoćnika tuženica, 12. lipnja 2026., objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da su 1. tužiteljica Draženka Androić, Alojzija Stepinca 17, Hrašćica, OIB: 21042495259 i 2. tužitelj Dominik Androić, Alojzija Stepinca 17, Hrašćica, OIB: 32820376477 suvlasnici i to svaki u 10/100 dijela nekretnine označene kao čkbr. 12537 Ulica Alojzija Stepinca, koja se sastoji od Dvorišta površine 489 m², Kuće, Hrašćica, Alojzija Stepinca 17, površine 89 m² te Garaže površine 31 m², ukupne površine 609 m², upisane u zk.ul.br. 1123, k.o. Varaždin, a što su 1. tuženica Sintija Androić, Franjevačka ulica 4, Hrašćica, OIB 80687852076 i 2. tuženica Domenika Androić, Franjevačka ulica 4, Hrašćica, OIB 93148055093 dužne priznati i trpjeti uknjižbu prava suvlasništva u zemljišnim knjigama na nekretnini označenoj kao čkbr. 12537 Ulica Alojzija Stepinca, koja se sastoji od Dvorišta površine 489 m², Kuće, Hrašćica, Alojzija Stepinca 17, površine 89 m² te Garaže površine 31 m², ukupne površine 609 m², upisane u zk.ul.br. 1123, k.o. Varaždin, a sve za ime i korist 1. tužiteljice Draženke Androić, Alojzija Stepinca 17, Hrašćica, OIB: 21042495259 i 2. tužitelja Dominika Androića, Alojzija Stepinca 17, Hrašćica, OIB: 32820376477.

II. Nalaže se tuženicama Sintiji Androić, OIB 80687852076 i Domeniki Androić, OIB 93148055093, da tužiteljima, odnosno tužiteljici Draženki Androić naknade parnične troškove u iznosu od 3.685,44 EUR, u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

Ne dopušta se preinaka tužbe predložena podneskom od 4. veljače 2026., kojim tužitelji traže da se utvrdi da su suvlasnici svaki u $\frac{1}{4}$ dijela predmetne nekretnine čkbr. 12537 upisane u k.o. Varaždin, umjesto do tada svaki u 10/100 dijela.

Obrazloženje

1. Tužitelji su 16. kolovoza 2017. podnijeli ovome sudu tužbu protiv Borisa Androića, kao tuženika, navodeći da su nasljednici iza pokojnog Ivana Androića, iz Varaždina, A. Stepinca 17, koji je bio suprug 1. tužiteljice Draženke Androić i otac 2. tužitelja Dominika Androića. Naveli su da su za života pokojnog Ivana Androića, živjeli, a i danas, žive na adresi A. Stepinca 17, Hrašćica na nekretnini čkbr. 6593/5 u Hrašćici sa 693 m², kuća sa 73 m², dvorište sa 620 m², sve upisano u z.k.ul. 7998 k.o. Varaždin (u osnivanju). Naveli su da tuženik Boris Androić dolazi uknjižen kao vlasnik predmetne nekretnine temeljem Ugovora o doživotnom (ispravno bi bilo dosmrtnom) uzdržavanju zaključenog 7. travnja 2016. između njega kao davatelja uzdržavanja i Slave Androić iz Hrašćice, A. Stepinca 17, kao primateljice uzdržavanja, koja je majka tuženika i majka pokojnog Ivana Androića. Tvrdi da je pokojni Ivan Androić sudjelovao svojim radom i sredstvima kod same izgradnje obiteljske kuće u Hrašćici, A. Stepinca 17, ali i kasnije prilikom održavanja (tekućeg i investicijskog). Priložili su spisak radova za koji tvrde da su ga sastavili pok. Ivan Androić i 1. tužiteljica za njegova života. Tvrdi da je Slava Androić 15.4.2013. svjesna ulaganja pok. sina Ivana potpisala izjavu i očitovanje, kojim mu se priznaje sva ulaganja u kuću te se izričito navodi kako mu se osnovom tih ulaganja prizna i vlasništvo. Nadalje tužitelji tvrde da su Slava Andorić i pok. sin Ivan Androić razvrgnuli svoju suvlasničku zajednicu na način da je ista živjela i sada živi u prizemlju stambenog objekta, a na katu je živo pok. sin sa svojom obitelji (ovdje 1. i 2. tužiteljima), te da nakon smrti Ivana Androića tužitelji i nadalje prebivaju na adresi A. Stepinca 17 te uživaju kat stambenog objekta. Smatraju da Androić Slava nije mogla prenijeti tuženiku više prava nego što je sama imala, te da niti sam tuženik nije postupao u dobroj vjeri, s obzirom da mu je bilo poznato da stanje u gruntovnim knjigama nije potpuno i točno, odnosno da je različito od vanknjižnog stanja. Predložili su da sud donese presudu kojom se utvrđuje da su tužitelji Androić Draženka i Androić Dominik suvlasnici i to svaki u $\frac{1}{4}$ dijela predmetne nekretnine čkbr. 6593/5 u Hrašćici sa 693 m², kuća sa 73 m², dvorište sa 620 m², sve upisano u zk.ul. 7998 k.o. Varaždin (u osnivanju) što je tuženik Androić Boris dužan priznati i trpjeti uknjižbu naznačenog prava suvlasništva na ime i korist tužitelja i da se obveže tuženika da tužiteljima naknadi parnične troškove.

2. Tuženik Boris Androić je u odgovoru na tužbu naveo da je točno da su tužitelji nasljednici pok. Ivana Andorića i da žive na adresi iz tužbe, koju predstavlja nekretnina čkbr. 6593/5 u Hrašćici sa 693 m², kuća sa 73 m², dvorište sa 620 m², sve upisano u z.k.ul. 7998 k.o. Varaždin (u osnivanju), te da je točno da je upisan kao vlasnik predmetne nekretnine, a koju je stekao od svoje majke Slave Androić temeljem Ugovora o doživotnom (ispravno bi bilo dosmrtnom) uzdržavanju od 7. travnja 2016. Tuženik Boris Andriić je naveo da poriče da bi pok. Ivan Androić sudjelovao radom i

sredstvima kod izgradnje kuće na predmetnoj nekretnini, jer je istu izgradila njegova prednica. Nadalje je tuženik Boris Androić je naveo da budući da su tužitelji i pok. Ivan Androić živjeli bez naknade na toj adresi, vjeruje da su ulagali nešto novčanih sredstava u plaćanje režija i održavanje kuće, ali im po toj osnovi ne pripada nikakvo stvarno pravo, niti imaju pravo na obvezno-pravni zahtjev jer su skoro dvadeset godina koristili tuđu nekretninu i amortizirali i više nego je njihovo održavanje vrijedilo. Nadalje je naveo da spisak radova koji su tužitelji priložili ne predstavlja dokument da bi ti radovi bili izvedeni od strane prednika tužitelja, odnosno tuženik u cijelosti poriče da bi tužitelji financirali radove iz spiska. Poriče i vjerodostojnost izjave od 15.4.2013. budući da mu je potpisnik Slava Androić potvrdila da takvu ispravu nikada nije potpisala. Nadalje je naveo da poriče da bi njegova prednica priznala predniku tužitelja pravo vlasništva ili da bi suvlasnička zajednica bila faktično razvrgnuta, bez obzira što tužitelji žive uz dozvolu kako prednice tuženika, tako i samog tuženika na katu izgrađene kuće. Naveo je da mu je prednica valjano prenijela u vlasništvo predmetnu nekretninu, te je zemljišnoknjižno stanje u trenutku prijenosa prava vlasništva bilo istinito, potpuno i točno pa nema osnove da tužitelji imputiraju tuženiku da nije postupao u dobroj vjeri. U konačnici je naveo da se protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu, te predlaže da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan, te da se tužitelje obveže na naknadu prouzročenog parničnog troška.

3. Valja napomenuti da su 1. i 2. tužitelji precizirali tužbeni zahtjev na ročištu za glavnu raspravu održanom 17. travnja 2019. (list 103 spisa) na način da su predložili da se utvrdi da su tužitelji Androić Draženka i Androić Dominik suvlasnici i to svaki u 10/100 dijela nekretnine čkbr. 6593/5 u Hraščici sa 693 m², kuća sa 73 m², dvorište sa 620 m², sve upisano u z.k.ul. 7998 k.o. Varaždin (u osnivanju), a što je tuženik Androić Boris dužan priznati i trpjeti uknjižbom naznačenog prava suvlasništva na nekretnini upisanoj u zk.ul. broj 7998 k.o. Varaždin (u osnivanju) na ime i korist tužitelja i da se naloži tuženiku da im naknadi troškove postupka. Dakle, tužitelji su time smanjili tužbeni zahtjev, odnosno djelomično povukli tužbu.

4. Tada tuženik Boris Androić je izjavio da se u cijelosti protivi i tako sniženom tužbenom zahtjevu, s obzirom na činjenicu da tužitelji nemaju pravnog osnova, niti mogu steći stvarno pravni zahtjev na predmetnoj nekretnini, s time da u cijelosti osporava i da bi navedeni suvlasnički omjeri bili postavljeni u skladu s utvrđenjima nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje Martine Cesar-Kelemen, jer ih ista ni na koji način nije utvrđivala u odnosu na cijelu nekretninu. Nadalje je tuženik Boris Androić izjavio da se podredno u cijelosti protivi da bi vrijednost ulaganja tužitelja bila utvrđena po nalazu i mišljenju stalnog sudske vještaka u iznosu od 100.362,13 kn, s obzirom da tužitelji ni na koji način nisu dokazali da je njihov prednik izvršio ulaganja u navedenom iznosu odnosno da bi isti financirao navedenu vrijednost ulaganja. Naveo je i da, s obzirom na činjenicu da su tužitelji smanjili tužbeni zahtjev za polovicu prvotno postavljenog zahtjeva potražuje naknadu prouzročenog parničnog troška razmjerno povučenom dijelu. Ujedno je predložio u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev zbog svih razloga iznijetih tijekom postupka.

5. Sud je presudom poslovni broj P-405/2017-29 od 23. svibnja 2019. odlučivao o tako postavljenom tužbenom zahtjevu na način da je odbio tužbeni zahtjev tužitelja. Protiv navedene presude tužitelji su podnijeli žalbu koja je odbijena presudom Županijskog suda u Bjelovaru poslovni broj GŽ-693/2019-2 od 7. studenoga 2019. i potvrđena je presuda Općinskog suda u Varaždinu broj P-405/2017-29 od 23. svibnja 2019.

(stranica 129-133 spisa). Tu valja reći da je Županijski sud u Bjelovaru jasno naveo da je ovaj sud pogrešno ocijenio izjavu Slavice Androić od 15.4.2013. prema kojoj ista priznaje svom sinu sada pok. Ivanu Androiću sva ulaganja u njezinu nekretninu te nadalje da će sve uloženo "biti njegovo vlasništvo", kao i sav uloženi novac u kuću, jer da je navedena izjava zapravo dozvola vlasnika nekretnine u smislu čl.156.st.1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima za stjecanje prava vlasništva ulaganjem u tuđu nekretninu. Nadalje valja reći da su tužitelji su podnijeli prijedlog za dopuštenje revizije 14. siječnja 2020. Rješenjem poslovni broj P-405/2017-46 od 28. travnja 2022. utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari zbog smrti tuženika Borisa Androića. Rješenjem poslovni broj P-405/2017-47 od 16. rujna 2022. je nastavljen postupak u ovoj pravnoj stvari, koji je prekinut rješenjem ovoga suda poslovni broj P-405/2017-46 od 28. travnja 2022. zbog smrti tuženika Borisa Androića i pozvane su nasljednice pok. tuženika Borisa Androića i to Sintija Androić i Domenika Androić da preuzmu postupak u ovoj pravnoj stvari, koji je zbog smrti tuženika prekinut. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revd-542/2023-2 je tužiteljima dopušteno podnošenje revizije protiv presude Županijskog suda u Bjelovaru broj GŽ-693/2019-2 od 7. studenoga 2019. zbog pravnog pitanja: "U slučaju kada postoji izričita i pisana izjava vlasnika nekretnine kojom daje suglasnost za stjecanje prava suvlasništva ulaganjem u tu nekretninu, je li za stjecanje prava suvlasništva takvim ulaganjem u tuđu nekretninu odlučno za koliko je ulaganjem povećana tržišna vrijednost nekretnine odnosno je li odlučno da povećanje vrijednosti nekretnine bude minimalno u visini 1/10 vrijednosti suvlasničkog dijela predmetne nekretnine?". Nakon toga su tužitelji podnijeli reviziju 8. siječnja 2024. i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-421/2024-2 od 22. svibnja 2024. je prihvaćena revizija tužitelja te su ukinute presude Županijskog suda u Bjelovaru poslovni broj GŽ-693/2019-2 od 7. studenoga 2019. i presuda Općinskog suda u Varaždinu poslovni broj P-405/2017-29 od 23. svibnja 2019. i predmet je vraćen ovome sudu na ponovno suđenje i odlučeno je da će se o troškovima revizijskog postupka odlučiti konačnom odlukom. Iz obrazloženja navedenog rješenja u bitnom proizlazi da prema odredbi čl. 156. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima dogradnjom, nadogradnjom ili preuređenjem (adaptacijom) zgrada odnosno prostorija u suvlasničkim, zajedničkim ili tuđim zgradama, kao ni njihovom prigradnjom, ugradnjom, ili ulaganjem u njih, ne može se steći vlasništvo, ako nije što drugo odredio vlasnik dograđene, nadograđene, odnosno prigradađene nekretnine. Sukladno odredbi čl. 51. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, suvlasnik ima pravo na razvrgnuće isplatom ako je to posebno određeno zakonom ili pravnim poslom, ili ako učini vjerojatnim da za to postoji osobito ozbiljan razlog, pa će sud odrediti da mu pripadne stvar u cijelosti, a da on ostalim suvlasnicima isplati vrijednost njihovih dijelova u roku koji će sud odrediti prema okolnostima. Stavkom 3. navedenog čl. 51. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, je propisano da suvlasnici čiji su suvlasnički dijelovi zajedno barem 9/10, ne moraju učiniti vjerojatnim osobito ozbiljan razlog iz st. 1. toga članka. Nadalje je Vrhovni sud Republike Hrvatske naveo da je, s obzirom na predmet ovoga spora (utvrđenje stjecanja prava vlasništva temeljem ulaganja u nekretninu uz suglasnost vlasnika te nekretnine) potpuno neodlučna odredba čl. 51. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kojom je regulirano pravo na razvrgnuće suvlasničke zajednice isplatom te da iz sadržaja odredbe čl. 156. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, ne proizlazi da bi za stjecanja prava vlasništva nekretnine dogradnjom, nadogradnjom ili preuređenjem bilo odlučno da povećanje vrijednosti nekretnine bude minimalno u visini 1/10 vrijednosti suvlasničkog dijela te nekretnine te da je u tom dijelu navedena zakonska odredba jasna i ne zahtjeva posebno

tumačenje, pa je time i izneseno pravno shvaćanje kojom se odgovara na pitanje zbog kojega je revizija dopuštena. Vrhovni sud Republike Hrvatske je nadalje naveo da je zbog pogrešnog pravnog pristupa, činjenično stanje - odlučno za ocjenu u kojem su omjeru tužitelji mogli steći pravo suvlasništva predmetnih nekretnina odnosno u kojem omjeru je suvlasnik nekretnina postao njihov pravni prednik Ivan Androić ulaganjem u nekretninu koja je bila u vlasništvu njegove majke Slave Androić - ostalo nepotpuno utvrđeno i stoga su ukinute presude Županijskog suda u Bjelovaru poslovni broj GŽ-693/2019-2 od 7. studenoga 2019. i presuda Općinskog suda u Varaždinu poslovni broj P-405/2017-29 od 23. svibnja 2019. i predmet je vraćen ovome sudu na ponovno suđenje, uz uputu da će u nastavku postupka nižestupanjski sudovi ponovno odlučiti o tužbenom zahtjevu vodeći računa o svemu navedenom.

6. U ponovljenom postupku tužitelji su predlagali da se izvrši dopuna vještačkog nalaza navodeći da vještakinja mora u ovom postupku, a budući da se radi o stvarno-pravnom zahtjevu utvrditi vrijednost izvedenih radova od strane prednika tužitelja, s time da je radi protoka vremena potrebno utvrditi nove vrijednosti te uzeti u obzir činjenicu da u vještačkom nalazu nije uzela u obzir sve radove koje su tužitelji naveli u tužbi, odnosno priložili uz tužbu i zahtjev te kao ni činjenicu da je za garažu izdano rješenje o izvedenom stanju, odnosno ista je legalizirana te da ako sud ne bi prihvatio prijedlog za dopunu nalaza vještaka predlaže se provesti sasvim novo vještačenje iz razloga jer je stajalište vještakinje kako legalizacija građevine nije od utjecaja na vrijednost nekretnine protivno pravilima struke i recentnoj sudskoj praksi. Predložili su i da se ponovo sasluša tužiteljica i tuženice te da se iskazi svjedoka obnove čitanjem. Tuženice su se protivile predlaganju bilo kakvih novih dokaznih prijedloga iz razloga jer je prethodni postupak u ovom predmetu zaključen, a odlukama Vrhovnog suda postupak nije vraćen u fazu prethodnog postupka. Osim toga, na sve prigovore tužitelja vještakinja je odgovorila u svojoj usmenoj dopuni na ročištu te da su i sami tužitelji prihvatili takav nalaz i mišljenje stalne sudske vještakinje te su na ročištu 17. travnja 2019. izričito naznačili da sređuju tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju od dana 8.1.2019.. Usprotivile su se dokaznom prijedlogu za saslušanjem stranaka, a u odnosu na pravna pitanja su navele da i dalje ostaju kod svih navoda i tvrdnji da tužitelji nemaju pravnih osnova za stjecanje suvlasništva na predmetnoj nekretnini te da se protive da se kao dokaz u postupku koristi rješenje o izvedenom stanju od 4.2.2013. iz razloga jer predmetno rješenje nije dostavljeno u spis prije zaključenja prethodnog postupka kako je iz tog rješenja razvidno da je postalo pravomoćno sa 18.3.2013. to ne postoje nikakvi opravdani razlozi zbog kojih isto nije dostavljeno u službu, te da se zbog navedenog protive da se temeljem tog rješenja traži dopunsko vještačenje po sudskoj vještakinji, odnosno novo vještačenje, s obzirom da su tužitelji navedeni dokaz mogli dostaviti pravovremeno. Tužitelji su naveli da iz upute Vrhovnog suda Republike Hrvatske stoji da je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno pa je elementarno pitanje kako će se dopuniti ako se neće vršiti dopuna dokaznog postupka. Što se tiče rješenja o izvedenom stanju, naveli su da to nisu isprave koje bilo koja strana trebala dostavljati u spis budući su javno dostupne svim građanima pa tako i vještacima u odgovarajućim elektronski sustavima javne uprave tako da je i sama vještakinja mogla provjeriti da li je nekretnina legalizirana ili ne. Tuženice su navele da uputa VSRH iz predmetne odluke nije usmjerena na nikakvo provođenje novih vještačenja u postupku te da je stalna sudska vještakinja je u svom nalazu na stranici 11 izričito naznačila da je predmetna procjena i kuće i garaže izrađena pod pretpostavkom da je za istu moguće ishoditi akt za uporabu. Tužitelji su naveli da prije okončanja prethodnog postupka nisu imali saznanja da je rješenje izdano, a vještakinja je temeljem zahtjeva

mogla provjeriti da li je izdano ili nije. Tuženice su navele da je rješenje postalo pravomoćno još 18.3. 2013. te da je činjenica da temeljem rješenja o nasljeđivanju od 12.2.2015. iza pok. Ivana Androića priloženog uz tužbu nedvojbeno proizlazi da predmetno stvarno pravo niti bilo kakva prava koja bi isti imao na predmetnoj nekretnini, tužitelji nisu niti naznačili kao ostavinsku imovinu.

7. Vještakinja je pozvana na očitovanje o visini vrijednosti ulaganja pravnog prednika tužitelja uzimajući u obzir rješenje o izvedenom stanju na listu 88-90 spisa i popisni list na listu 91 spisa, te je li mogla provjeriti je li predmetna nekretnina legalizirana ili nije.

8. tijekom ponovljenog postupka sud je utvrdio da je došlo do promjene podataka u zemljišnoj knjizi u odnosu na predmetnu nekretninu koja je ranije bila upisana kao čkbr. 6593/5 u zk.ul. 7998 k.o. Varaždin (u osnivanju) i naloženo je tužiteljima da dostave zemljišnoknjižne podatke za predmetnu nekretninu.

9. Tužitelji su podneskom od 5. veljače 2026. ukazali da je predmetna nekretnina sada označena kao čkbr. 12537 Ulica Alojzija Stepinca, koja se sastoji od Dvorišta površine 489 m², Kuće, Hrašćica, Alojzija Stepinca 17, površine 89 m², te Garaže površine 31 m², ukupne površine 609 m², te da je ista upisana u zk.ul. 1123 k.o. Varaždin, te su u odnosu na te nove podatke uredili tužbeni zahtjev. Međutim istim podneskom su i preinačili tužbu na način da su zatražili da se utvrdi da su suvlasnici, svaki u 1/4 dijela predmetne nekretnine čkbr. 12537 upisane u k.o. Varaždin, umjesto dosadašnjih 10/100 dijela svaki.

10. Tuženice su u podnesku od 24. veljače 2026. navele da tužitelji nisu "uredili" tužbeni zahtjev prema sadašnjim zemljišnoknjižnim podacima nekretnine koja je predmet ovog postupka, već su preinačili tužbu i tužbeni zahtjev i navele su da se protive preinaci tužbe i tužbenog zahtjeva kao u podnesku od 4. veljače 2026. Ukazale su da su tužitelji na ročištu održanom 17. travnja 2019. sredili tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka Martine Cesar-Kelemen od 8. siječnja 2019. tako da je tužbeni zahtjev postavljen na utvrđenje suvlasništva svakog tužitelja u omjeru od 10/100 dijela predmetne nekretnine uz obvezu trpljenja uknjižbe naznačenog prava suvlasništva na predmetnoj nekretnini, a da su podneskom od 4. veljače 2026. povećali tužbeni zahtjev što sukladno odredbi čl. 191. st. 1. Zakona o parničnom postupku predstavlja preinaku tužbe, kojoj se tuženice protive. Predložile su da sud ne dopusti preinaku tužbe, već da odluku donese u odnosu na tužbeni zahtjev koji je postavljen na ročištu održanom 17. travnja 2019. na način da isti odbije u cijelosti.

11. Tužitelji su u podnesku od 9. travnja 2026. naveli da drže da vještačkim nalazom nisu obuhvaćeni svi radovi navedeni u tužbi te da ustraju kod osnovnog tužbenog zahtjeva na način kako je to precizirano podneskom od 24. veljače 2026.

12. Vezano za preinaku tužbe podneskom od 4. veljače 2026., valja reći da sud ne smatra preinakom tužbe dio kojim su tužitelji postupili sukladno traženju suda i označili predmetnu nekretninu kako je ista sada upisana u zemljišne knjige, odnosno BZP. Međutim, nedvojbeno je preinaka tužbe u dijelu kojim tužitelji sada traže da se utvrdi da su suvlasnici u 1/4 dijela predmetne nekretnine svaki, a s obzirom da su na ročištu održanom 17. travnja 2019. smanjili tužbeni zahtjev, odnosno djelomično povukli tužbu na način da su zatražili da se utvrdi da su suvlasnici svaki u 10/100 dijela predmetne nekretnine. S obzirom da je u ovom predmetu već bila zaključena glavna rasprava i

donesena presuda, koja je doduše ukinuta rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske te s obzirom na sadržaj članka 190. st.1., 2. i 3. Zakona o parničnom postupku (NN broj 148/11- pročišćeni tekst, 25/13, 89/14,dalje: ZPP) , sud je odlučio ne dopustiti preinaku tužbe u tom smislu s obzirom da tuženice nisu pristale na preinaku tužbe i sud nije ocijenio da bi to bilo svrsishodno za rješenje odnosa među strankama, kao i da su tužitelji mogli do zaključenja glavne rasprave 17. travnja 2019. ostati kod prvotnog postavljenog tužbenog zahtjeva, a ne djelomično povući tužbu, te da s toga nema nikakvog opravdanog razloga iz kojeg bi sud dopuštao ovu preinaku tužbe te je stoga odlučeno kao u izreci rješenja sadržanog u ovoj odluci.

13. U ponovljenom dokaznom postupku sud je pročitao dokumentaciju u spisu i to: izvadak iz zemljišne knjige (stranica 4 spisa), presliku popisa radova (stranica 5-6 spisa), presliku izjave (stranica 7 spisa), presliku rješenja o nasljeđivanju iza pok. Ivana Androića (stranice 8-10 spisa), presliku Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju s klauzulom (stranice 11-14 spisa), presliku zahtjeva za izdavanje rješenja o izvedenom stanju (stranica 25 spisa), fotografije (stranice 26-30 spisa), fotografije u kuverti (stranica 33 spisa), nalaz i mišljenje vještakinje Martine Cesar-Kelemen od 9. siječnja 2019. (stranice 52-78 spisa), presliku rješenja o izvedenom stanju Klasa: UP/I-361-02/12-01/52, Urbroj: 2186/01-12-13-6-PS od 4.2.2013. (stranice 88-99 spisa), presliku posjedovnog lista broj 7965, dio I k.o. Varaždin (stranica 91 spisa), rješenje o nasljeđivanju iza pok. Borisa Androića poslovni broj O-1742/2019-7, UPP-OS-113/2019 od 17. listopada 2019. (stranice 164-166 spisa), izvadak iz BZP-a (stranica 217-218 spisa). Isto tako u dokaznom postupku pročitani su iskazi svjedoka Damira Flegara, Stanislava Rušeca, Ružice Valentak, Gordane Rušec, Slava Androić, Agneze Juras, te 1. tužiteljice i ranijeg tuženika pok. Borisa Androića, a dopunski je saslušana i 1. tužiteljica. Pročitani su nalaz i iskaz stalne sudske vještakinje za graditeljstvo i procjenu nekretnina Martine Cesar-Kelemen, a ista je i dva puta saslušana. Također je izvršen uvid u ostavinski spis iza pok. Borisa Androića poslovni broj O-1742/2019.

14. Vezano za prijedloge tužitelja u podnesku od 25. veljače 2019. sud je imao u vidu odredbu čl. 299. ZPP-a, kojim je u st. 1. propisano da su stranke dužne već u tužbi i u odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke. Člankom 299. st. 2. ZPP-a je propisano da stranke mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih zbog svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka, dok je st. 3. propisano da nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno predložile tijekom glavne rasprave protivno st. 2. tog članka sud neće uzeti u obzir. Prema stajalištu suda, tužitelji su ako su doista radovi za koje su tražili dodatnu procjenu podneskom od 25. veljače 2019. navedeni na preslikama spiska kojeg su priložili uz tužbu imali mogućnost taj spisak pojasniti u tužbi, odnosno do zaključenja prethodnog postupka, pa čak i prilikom saslušanja stranaka. Međutim 1. tužiteljica navedeno nije učinila, a također valja reći da ako je doista točno da su ti radovi navedeni na spisku koji su tužitelji priložili uz tužbu tada nije bilo potrebe da vještakinja radi bilo kakvu dopunu svog nalaza i mišljenja, a pogotovo iz razloga što je 1. tužiteljica prilikom uviđaja na licu mjesta održanom 4. prosinca 2018. stalnoj sudskoj vještakinji Martini Cesar-Kelemen osobno pokazivala koje radove je na predmetnoj nekretnini izveo njezin pok. suprug. Glede rješenja o izvedenom stanju za garažu sagrađenu na predmetnoj nekretnini valja reći da stalna sudska vještakinja procijenila vrijednost

predmetne nekretnine sa izgrađenom garažom na istoj pod pretpostavkom da je za istu moguće ishoditi akt za uporabu. Presliku popisnog lista na listu 91 spisa od 13. 2. 2019. sud je uzeo u obzir, s obzirom da je isti izdan nakon zaključenja prethodnog postupka.

15. Između stranaka nije bilo sporno da su tužitelji nasljednici pok. Ivana Androića, tuženikovog brata Borisa Androića i sina Slave Androić. Također između stranaka nije bilo sporno da tužitelji žive na adresi iz tužbe, odnosno na predmetnoj nekretnini te da je tuženik Boris Androić bio upisan kao vlasnik predmetne nekretnine čkbr. 6593/5 upisane u zk.ul. 7998 k.o. Varaždin (u osnivanju), sada čkbr. 12537 upisane u zk.ul. 1123. k.o. Varaždin, a na kojoj su sada kao nasljednice pok. Borisa Androića, kao suvlasnice svaka u ½ dijela upisane tuženice Sintija Androić i Domenika Androić. Nije bilo sporno da je pok. Boris Androić predmetnu nekretninu stekao od svoje majke Slave Androić na temelju Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, odnosno da su po njegovoj smrti 21. kolovoza 2019. naslijedile tuženice Sintija i Domenika Androić. Naime, sve navedeno proizlazi i iz dokumentacije u spisu i spisa O-1742/2019. Nakon izvođenja dokaza saslušanjem stranaka sud nalazi i da između stranaka nije sporno da je pok. Ivan Androić izgradio garažu na predmetnoj nekretnini, kao i ogradu koju je financirao zajedno sa susjedima Rušec Stanislavom i Gordanom. Na temelju iskaza tada tuženika Borisa Androića sud je zaključio i da nije sporno da je pok. Ivan Androić radio kanalizaciju i uvodio plin na predmetnoj nekretnini, no sporan je sadržaj spiska na listu 5 i 6 spisa, te sadržaj izjave koji se u preslici nalazi na listu 7 spisa, odnosno sporno je je li pravni prednik tužitelja pok. Ivan Androić svojim radom i sredstvima sudjelovao u izgradnji kuće na predmetnoj nekretnini, te jesu li tužitelji na temelju ulaganja pok. Ivana Androića stekli pravo suvlasništva na predmetnoj nekretnini i u kojem omjeru.

16. Glede Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju valja reći da je isti sklopljen između Slave Androić kao primateljice uzdržavanja i Borisa Androića kao davatelja uzdržavanja te da je taj Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju sastavljen 7. travnja 2016., te da je isti ovjeren od suca ovoga suda 15. travnja 2016., te da je tom prilikom sudac Općinskog suda u Varaždinu pročitao ugovornim strankama Slavi Androić i Borisu Androiću taj ugovor o dosmrtnom uzdržavanju i upozorio ih na posljedice ugovora u smislu čl. 580. st. 1. i 2. i čl. 589. Zakona o obveznim odnosima (NN, broj 35/05, 41/08, 125/11) te da su isti vlastoručno potpisali taj ugovor o dosmrtnom uzdržavanju. Iz sadržaja navedenog ugovora, što nije niti sporno među strankama, proizlazi da je Slava Androić tim ugovorom dala svojem sinu Borisu Androiću cijelu nekretninu čkbr. 6593/5 upisanu u zk.ul. 7998 k.o. Varaždin (u osnivanju) zajedno sa svim pokretninama koje se nalaze na navedenoj nekretnini, a davatelj uzdržavanja se obvezao do smrtni uzdržavati Slavu Androić na ugovoreni način.

17. Iz preslike rješenja o nasljeđivanju utvrđeno je da je pok. Ivan Androić, rođen 15.9.1956., umro 29. 12.2014. te da su njegovim nasljednicima utvrđeni ovdje tužitelji odnosno supruga Androić Draženka i sin Androić Dominik te da kao njegova ostavinska imovina nije utvrđena predmetna nekretnina čkbr. 6593/5 upisana u zk.ul. 7998 k.o. Varaždin (u osnivanju), niti bilo kakva imovinska prava na istoj.

18. Iz preslike spiska na stranici 5 spisa za koji tužitelji tvrde da ga je sastavio pok. Ivan Androić i 1. tužiteljica koji nosi naslov "UČINJENO NA KUĆI OD 2000. GOD." proizlazi da je na istom navedeno: 1.ograda sa dvije strane + farbanje, žbukanje,

zidanje, 2. pofarbani prozori, na verandu ljepenka, 3.laminat na gornji kat, pofarbana stolarija, 4.radijator u kuhinji + plin potegnut iz podruma, 5.izgrađena garaža uvedena struja + uređeno dvorište, 6. srušena stara šupa + uređeno dvorište, 7. stara ograda srušena i zbrinuta kao otpad, 8.bojler nakon groma popravljen, 9.iskop dvorišta od 100 m2 + dovoz šodera po m2 sagrađena garaža, 10.postavljanje rubnika i kupovina rubnika 2008.g., 11. priključak kanalizacije + radovi + cijevi + šahtovi, 12. ispumpavanje septičke, 13. napravljen asfalt 100 m2 2008.g., 14. napravljen rukohvat na stepenicama tj. kovana ograda, 15. topla voda u kuhinji povučena, 16. nove ploče na garaži, 17. uređena okućnica + šišanje trave, 18. na verandu stavljena izolacija zbog prokišnjavanja, 19. farbanje spavaće sobe od sivekrve, 20. farbanje rušta krovista i 21. uređenje dnevne sobe.

19. Nadalje iz preslike spiska na stranici 6 spisa proizlazi da ga je sastavio Andrić Ivan i da se odnosi na radove koje je radio kod izgradnje obiteljske kuće u Hrašćici, A. Stepinca 17 i to: 1. pomagao zidarima – mort, opeka, betoniranje 3 deka, 2. prijevoz iz Slovenijalesa: - salonit ploče za krov – utovar – istovar, - vapno, cement za prezide i žbukanje – utovar – istovar, - stolarija – vrata i prozori – utovar – istovar, - lamperija zidna, lamel parket – istovar 2x30 m2, - pločice 40 m2 – istovar, 3. zidanje prezida – prizemlje i kat, 4. ugrađivanje stolarije – unutarnja vrata, 5. pokrivanje krova – montaža žlijebova – majstor Žvorc Mićo, za protuusluge, majstoru sam napravio vodovod – kupaona, 6. vodovodnu instalaciju – 2 kupaone i kuhinja – dovod, odvod i finu montažu, 7. izvedba – septičke i upojne grabe – strojni iskop – odvoz zemlje – kamionom, zidanje i betoniranje – spajanje odvoda, 8. Vinica – prijevoz materijala za fasadu (šer – 70 vreća) – utovar-istovar, 9. prijevoz skele za izvedbu fasade – utovar-istovar-Varaždin, 10. malanje prizemlja – malar Celoci Drago – za protuuslugu, malaru sam napravio kupaonu (vodovod), 11. postava zidne lamperije – 35 m2 i lamel parketa – 30 m2- stolar Hrašćanec Ruda, za protuuslugu stolaru sam napravio vodovod, 12. Macinec – privatnik za centralno grijanje (Zidarić), dogovorio sam i platio kreditnim čekovima za izvođenje grijanja, 13. farbanje vanjske stolarije – 2 puta sa sadolinom, 14. farbanje vanjske fasade – kupio farbu i platio malara – nabava skele.

20. Iz preslike izjave na stranici 7 spisa proizlazi da je računalom napisan tekst "Ja, dolje potpisana Andrić Slavica OIB 84897304027, priznajem sva ulaganja u moju kuću svome sinu Andrić Ivanu u koju je on uložio svoja novčana sredstva zajedno sa izgrađenom garažom vrijednosti 25,000 € te će biti njegovo vlasništvo kao i sav uloženi novac u kuću. Prilažem dokumentaciju i moj potpis i OIB." U podnožju navedene izjave navedeno je: "Varaždin 15.04.2013g" i na crti desno se nalazi potpis "Andrić Slavica". Razmatranjem potpisa i teksta "Varaždin 15.04.2013g" prema stajalištu suda proizlazi da taj tekst nije pisan rukom Andrić Slavice, koja je u svom iskazu izjavila da se na toj izjavi nalazi njezin potpis, ali da joj sadržaj izjave nije poznat. S obzirom na sadržaj odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Županijskog suda u Bjelovaru broj GŽ-693/2019-2 od 7. studenoga 2019. sud je ocijenio da ta izjava predstavlja izjavu u smislu čl. 156. st. ZVDSP-a kojom je Slava Andrić kao tadašnja vlasnica predmetne nekretnine odredila da će Ivan Andrić izgradnjom garaže i ulaganjima u predmetnu nekretninu steći vlasništvo, odnosno suvlasništvo iste u omjeru vrijednosti ulaganja i ukupne vrijednosti predmetne nekretnine.

21. Iz preslike zahtjeva za izdavanje rješenja o izvedenom stanju (stranica 25 spisa) proizlazi da je Ivan Andrić podnio taj zahtjev 1.10.2012. Upravnom odjelu za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša. Iz sadržaja istog proizlazi da je

podnio zahtjev za izdavanje rješenja o izvedenom stanju za garažu od 31 m² sagrađenu na predmetnoj nekretnini čkbr. 6593/5, a iz rješenja o izvedenom stanju na stranici 88-90 spisa proizlazi i da je ta garaža ozakonjena.

22. Iz popisnog lista broj 7965 na listu 91 spisa od 13.2.2019. proizlazi da je Androić Slava upisana kao korisnica predmetne nekretnine odnosno da prema podacima nove izmjere ista predstavlja broj katastarske čestice 12537, odnosno kuću sa 89 m², garažu sa 31 m² i dvorište sa 489 m².

23. Nadalje valja reći da su na okolnost da je pok. Ivan Androić sudjelovao svojim radom i sredstvima kod izgradnje obiteljske kuće u Hrašćici, A. Stepinca 17, a i kasnije prilikom održavanja saslušani svjedoci Stanislav Rušec, Damir Flegar, Gordana Rušec, Agneza Juras i Slava Androić, koje je saslušana i na okolnost izjave koja se u preslici nalazi na listu 7 spisa, a izveden je i dokaz saslušanjem 1. tužiteljice i tada tuženika Borisa Androića.

24. Iz iskaza svjedoka Stanislava Rušeca proizlazi da je susjed tužitelja, te da zna da su Androić Draženka i Ivan srušili staru kuću i na tom mjestu napravili novu garažu, da su srušili staru ogradu i postavili novu, da su sredili dvorište na način da su stavili novi asfalt i napravili kanalizaciju i da su napravili travnjak i mali vrt, da su uveli plin u kuću i sredili kat na kući gdje su živjeli i da su pokrpali salonitne ploče na krovu. Ne zna kada su svi ti radovi izvođeni zbog proteka vremena. Iskazao je da su ogradu sami izradi Draženka i Ivan, a onu ogradu između njih i njega su zajedno financirali, a za drugo ne zna. Ne zna niti koje su radove unutar kuće izvodili. Misli da su vlasnici kuće braća i sestra, te da je čuo razgovor između pok. Ivana Androića i brata Borisa u kojem mu je brat Boris rekao da može raditi što hoće i da on ima dosta svojega i da mu ne treba ta kuća. Iskazuje da je upozorio pok. Ivana Androića da mu baš ne vjeruje previše. Ne zna tko je napravio kuću, ne zna da li su pok. Ivan i Draženka Androić plaćali najamninu, te da ne zna tko sada plaća režije, a misli da je ranije plaćao pok. Ivan Androić jer je poštar znao krivo staviti račune u njegov kaslić. Na pitanje koji su računi dolazili na pok. Ivana Androića, iskazao je da misli da je bila voda, struja, telefon i plin.

25. Iz iskaza svjedokinje Ružice Valentak proizlazi da je ona bivša susjeda stranaka, no već 15 godina ne živi tamo, ali dolazi kod kćerke koja tamo živi, tako da je vidjela da su na predmetnoj nekretnini izvođeni vanjski radovi i to da je napravljena garaža, oграда i pločnik. O unutarnjim radovima nema saznanja. Ne zna tko je financirao te radove i ne zna točno kada su isti izvođeni, otprilike prije 10 godina (iskaz od 11. prosinca 2017.). Iskazala je da je u dobrim odnosima sa Slavom Androić, no nije nikad razgovarala s njom o tome tko je financirao te radove. Slava Androić nije se pred njom nikad izjašnjava o tome kome bi ta nekretnina trebala pripasti s obzirom na ulaganje.

26. Iz iskaza svjedoka Damira Flegara proizlazi da je on poznanik stranaka, a bio je prijatelj pok. Ivanu Androiću tako da su se kao prijatelji znali međusobno pomagati. Zna da su na predmetnoj nekretnini mijenjani prozori, rađen je knauf i bojali su se zidovi, č a Ivanu Androiću je pomagao nakon tuče mijenjati neke ploče na krovu. Uglavnom takve sitnice. Ne zna tko je financirao te radove, ali ako su ih pok. Ivana Androić i Androić Draženka izvodili misli da su ih oni financirali. Nema saznanja o vanjskim radovima i nije u njima sudjelovao. Nema saznanja o pokretanju postupka legalizacije i o tome tko je sagrađio tu kuću, a po pričanju valjda roditelji. Ne zna da li su pok. Ivan Andorić i Draženka Androić plaćali najamninu u toj kući.

27. Iz iskaza svjedokinje Gordane Rušec proizlazi da je ona tužiteljeva susjeda te da zna da su ogradu između njih financirali pola oni i pola pok. Ivan Androić. Zna da se asfaltiralo dvorište, da su rušili staru kuću i napravili na tom mjestu garažu, a glede unutarnjih radova su čuli bušilicu, no nisu ulazili u kuću tako da ne zna što se radilo. Ne zna tko je financirao te radove, osim za ogradu, te da su ti radovi izvođeni otprilike prije 8 godina. Iskazala je da je u dobrim odnosima s Slavom Androić, no pred mnom se nije izjašnjavala o ulaganjima u predmetnu nekretninu. Zнала je reći da će ići svakome podjednako ta kuća da ne želi nikoga zakinuti, a imala je troje djece. Iskazala je da je tu kuću u kojoj živi Androić Draženka i Slava Androić gradila Slava Androić i to dok je još išla u osnovnu školu, te da su pok. Ivan i Draženka Androić živjeli u toj kući od vjenčanja. Ne sjeća se točno kada je to bilo. Nije joj poznato da li su pok. Ivan Androić i Draženka Androić plaćali najamninu u toj kući. Glede plaćanja režija je iskazala da joj je Slava Androić znala reći da ona plaća svoje i zna da Draženka Androić plaća neke račune, tako da misli da svaka plaća svoje režije.

28. Iz iskaza svjedokinje Agneze Juras proizlazi da osobno poznaje Slavu Androić i da je pozvala Ivana Androića te da je sa Slavom Androić 6 godina stanovala u Njemačkoj i to u razdoblju od 1971. do 1977. Iskazala je i da je u dva navrata 1978. do 1979. nosila novce Ivanu Androiću koje mu je poslala Slava Androić te da se radilo oko ukupno 5.000,00 DEM i ti novci su bili za radove u kući, no ne sjeća se što su radili u kući. Iskazala je da je Androić Slavica sa kćerkom kupila kuću odnosno staro gradilište s kućom negdje 73. ili 74. godine i ta stara kuća je imala samo kuhinju i sobu i izbetonirano za izgradnju kuće. Juras Agneza je iskazala da je Slavica Androić gospodarila, a u tu kuću je puno ulagala i njezina kćer Ivanka koja je isto tako radila u Njemačkoj i 1984. se Slava Androić vratila iz Njemačke i zna da tada nije imala ušteđevinu jer je radila u Njemačkoj. Iskazala je i da Ivan Androić nije radio u Njemačkoj nego je radio u Republici Hrvatskoj i zna da u to vrijeme povratka iz Njemačke Slava Androić nije imala primanja odnosno da joj je Slava Androić rekla da sve plaća Ivan Androić no ona nije išla detaljno u razgovore o tome, a penziju je Slava Androić dobila 1990. ili 1991. Konkretno o radovima ne zna ništa.

29. Svjedokinji Slavi Androić su pitanja postavljena u pismenom obliku, s obzirom da je utvrđeno da ista slabije čuje. Kada joj je predložen izvornik izjave, koja se u preslici nalazi na listu 7 spisa, ista je iskazala da se na istoj nalazi njezin potpis, ali joj sama izjava nije poznata. Na pitanje tko je sagradio kuću na adresi Alojzija Stepinca 17, Hrašćica, iskazala je da je ona sve financirala i slala novce starijem sinu Ivanu Androiću koji je plaćao te radove. Na pitanje je li njezin sin Ivan Androić sudjelovao svojim radom prilikom izgradnje kuće, iskazala je, da je koliko je mogao, s obzirom da je bio u radnom odnosu u Varkomu. Na pitanje tko je sagradio i financirao garažu, iskazala je da njezin sin Ivan Androić, ali na njezinoj zemlji. Ogradu je isto tako napravio njezin sin Ivan Androić, ona je asfaltirala dvorište. Iskazala je da se kuća gradila 1976., te da je ona do 84. radila u Munchenu i onda je ostala bez posla i čekala je mirovinu do 1993. Na pitanje je li potpisala kakvu suglasnost kod izgradnje garaže, iskazala je da ne zna, da to snaha zna. Ne zna kad su radili asfalt i rubnike, iskazala je da ne zna. Iskazala je da ona plaća sve režije, da 1. tužiteljica Draženka Androić ne plaća stanarinu, već plaća samo grijanje.

30. Iz iskaza 1. tužiteljice Draženke Androić proizlazi da su ona i njezin pok. suprug financirali sve radove koji se nalaze pobrojani na listu 5 spisa, dok je njezin pok suprug

sudjelovao kod izgradnje obiteljske kuće i radovima koji su popisani na listu 6 spisa. Iskazala je da je on od svoje 20 godine živio na toj nekretnini i brinuo se za tu nekretninu i brinuo se o svojoj majci, te da je ona posumnjala nakon smrti svojeg supruga da će tuženik sklopiti ugovor o dosmrtnom uzdržavanju sa njezinom svekrvom i zamolila ga je za dogovor, no dočekale su je uvrede. Bila je i u gruntovnici i vidjela je da je Boris Androić uknjižen kao vlasnik predmetne nekretnine, te da je pitala svekrvu što je to potpisala. Tada je bila prisutna i žena koju je Boris Androić angažirao za brigu oko svekrve te da je rekla svekrvi da se odrekla svoje dvoje djece i da je dala Borisu Androiću očevinu njezinog sina. Svekrva je rekla da Dominik ima svoju 1/3, te stoga smatra da Slava Androić ne zna što je potpisala. Iskazala je da je pozivala Borisa Androića i svekrvu na miran dogovor i svekrva je bila spremna na dogovor i molila je Borisa Androića da riješi dio njezinog sina, i Boris Androić je rekao da će njezinom sinu dati dio kad navrši 18 godina života. Glede izjave koja se u preslici nalazi na listu 7 spisa iskazala je da je njezin pok. suprug govorio da ne želi ulagati u tu kuću, s obzirom da nije njegova, a Boris Androić mu je rekao: "Samo ti radi, ja ne tražim ništa iz te kuće..", odnosno "Ja imam dosta svojega i da ne bude tražio ništa u toj kući" i rekao je: "Samo si vi radite". Nadalje je iskazala da je Boris Androić govorio je njezinom pok. suprugu da će mu ići potpisati, a njezina svekrva nije htjela ići kod bilježnika, jer je rekla da nema potrebe za tim, da Boris Androić neće ništa tražiti u toj kući, a sestra njezinog pok. supruga je u Njemačkoj i nije bila zainteresirana za to. Iskazala je da je njezin pok. suprug rješavao oko legalizacije garaže, te da nema saznanja da li je za to trebalo očitovanje njezine svekrve. Nadalje je iskazala da od 2003. živi u toj kući, te da o tome što se događalo 83. i 84. godine zna od svog pok. supruga, te da od pok. supruga ima saznanja da je isti uzdržavao majku. Nisu plaćali stanarinu za život u predmetnoj nekretnini, režije je plaćala, a sad plaća plin za cijelu kuću koji iznosi oko 10.000,00 kn i čišćenje bojlera. Iskazala je da je plaćala sve režije nakon smrti supruga, ali je prekinula plaćati kada je saznala za ugovor o dosmrtnom uzdržavanju. Iskazala je i da je njezina svekrva Slava Androić dementna od kad je optuživala njezinog pok. supruga da je uzeo novac i nije plaćao račune, ali u zadnje vrijeme je to u jačem omjeru, te da je onda vjerojatno bila dementna kada je potpisala izjavu i ugovor o dosmrtnom uzdržavanju.

31. Iz iskaza Borisa Androića proizlazi da ako su njegov pok. brat i 1.tužiteljica živjeli u stanu na predmetnoj nekretnini 15 godina i sigurno su ga uređivali, napravili su si garažu, ali da je u toj garaži je bio njihov auto, a ne njegov. Nema saznanja o legalizaciji garaže. Iskazao je i da su ogradu napravili sebi, a ako je majka bila vlasnica te nekretnine trebali su nju pitati, te da ju nisu pitali niti za izgradnju garaže niti za ogradu i gradili su kao da grade na svojem. Iskazao je da njegova majka Slava Androić živi na nekretnini i mogla je vidjeti što se radi na toj nekretnini, dok su kanalizaciju svi radili i svi su si uvodili plin pa je normalo da su si njegov pok. brat i tužiteljica radili kanalizaciju i uvodili plin. Po njegovom mišljenju je dužnost tužiteljica bila da se brine o majci ako živi na toj nekretnini, ali ona joj samo šteti, tuži ju, zove policiju i socijalne službe tako da on mora to obilaziti i prijavili su njegovu majku za obiteljsko nasilje, a ona je starica, a oni su mladi i oni su maltretirali njegovu majku. Režije za predmetnu nekretninu plaća on, a prije je sve plaćala njegova majka. Tužiteljica plaća plin. Za izjavu jer iskazao da se na istoj nalazi potpis njegove majke, ali je stvar za sudskog vještaka da li je sadržaj nadopisan, to sigurno nije pisano kada je njegova majka tu izjavu potpisala.

32. U ponovljenom dokaznom postupku saslušana je i tužiteljica Draženka Antolić iz čijeg iskaza proizlazi da je na uviđaju pokazivala vještakinji radove iz podneska od 6.3.2019., a zašto ona to nije navela ja ne znam. To su radovi koje je financirao njen pok. suprug, te su za to imali svjedoke.

33. Analizirajući iskaze saslušanih svjedoka i stranaka sud na temelju iskaza Stanislava Rušeca, Gordane Rušec i Slave Androić i tuženika utvrđuje da je pok. Ivan Androić zajedno sa susjedima Rušec financirao izgradnju ograde i da je on financirao izgradnju garaže, te izgradnju kanalizacije na predmetnoj nekretnini, kao i dovod plina. Međutim glede ostalih radova i ulaganja u predmetnu nekretninu od strane pok. Ivana Androića valja reći da iz iskaza saslušanih svjedoka Stanislava Rušeca, Ružice Valentak, Damira Flegara, Gordane Rušec proizlazi da isti nemaju saznanja o tome tko je točno financirao radove izvođene na predmetnoj nekretnini, a valja reći i da proizlazi i da su ti radovi o kojima su iskazivali izvođeni prije otprilike 10 godina (iskazi dani 11. prosinca 2017.), odnosno u svakom slučaju za vrijeme važenja Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Nadalje, valja reći da sud prihvaća iskaz Agneze Juras u pravcu da je Slava Androić financirala izgradnju kuće koja se nalazi na predmetnoj nekretnini odnosno da je ona osobno pok. Ivanu Androiću predala ukupno 5.000,00 DEM za radove na kući koje joj je poslala Slava Androić. Nadalje, valja reći da sud zaključuje, analizirajući iskaze saslušanih svjedoka Stanislava Rušeca, Gordane Rušec, Ružice Valentak, Damira Flegara i Agneze Juras proizlazi da oni nemaju saznanja o tome da bi između Slave Androić i pok. Ivana Androića postojao sporazum, odnosno da bi Slava Androić odredila da će Ivan Androić ulaganjem u tada njezinu nekretninu steći suvlasništvo iste i o veličini tog suvlasničkog dijela. Međutim da su imali takav sporazum proizlazi iz Izjave Slave Androić na stranici 7 spisa. Analizirajući iskaze 1. tužiteljice valja reći da sud nije prihvatio njezin iskaz u pravcu da vještakinja Martina Cesar Kelemen nije uzela u obzir sve radove po pokazivanju 1. tužiteljice u obzir prilikom izrade nalaza i mišljenja.

34. Naime, tijekom postupka je izveden dokaz uviđajem na licu mjesta uz sudjelovanje stalne sudske vještakinje građevinske struke Martine Cesar-Kelemen 4. prosinca 2018. i 1. tužiteljica Draženka Androić je pokazivala vještakinji koje radove je izveo njezin pok. suprug Ivan Androić. Stalnoj sudskoj vještakinji je naloženo da na licu mjesta uzme potrebne parametre za izradu nalaza i mišljenja u kojem će se očitovati glede vrijednosti izvedenih radova prema popisima na listu 5 i 6 spisa i izjavama svjedoka ne uzimajući u obzir radove koji se odnose na tekuće održavanje sa varijantom koja uključuje samo izgradnju garaže i ograde i prema popisima na listu 5 i 6 spisa i izjavama svjedoka, te na okolnost tržišne vrijednosti predmetne nekretnine i koliko je izvedenim radovima povećana tržišna vrijednost predmetne nekretnine i to uzimajući u obzir samo izgradnju garaže i ograde sa susjedom, te uzimajući u obzir radove navedene na listu 5 i 6 spisa i izjavama svjedoka ne uzimajući u obzir radove koji se odnose na tekuće održavanje nekretnine.

35. Iz nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje za graditeljstvo i procjenu nekretnina Martine Cesar-Kelemen od 8. siječnja 2019. proizlazi da je temeljem izrađenog procjembenog elaborata predmetne nekretnine: kuće, garaže i zemljišta u Hrašćici, A. Stepinca 17, čkbr. 6593/5, upisane u zk.ul. 7998 k.o. Varaždin (u osnivanju), utvrđena vrijednost ulaganja u nekretninu koja je utvrđena na temelju izvedenih radova na nekretnini, a sve prema navodu tužitelja i tuženika te iznosi 100.362,13 kn ili 13.525,89 €, dok povećanje vrijednosti nekretnine zbog ulaganja uzimajući u obzir garažu i

ogradu iznosi 33.000,00 kn ili 4.447,44 €, dok vrijednost ulaganja ne uzimajući u obzir garažu i ogradu iznosi 48.125,00 kn ili 6.485,85 €, dok povećanje vrijednosti nekretnine zbog ulaganja ne uzimajući u obzir garažu i ogradu iznosi 11.000,00 kn ili 1.482,48 €. Iz mišljenja vještakinje proizlazi da je ulaganjem u predmetnu nekretninu došlo do povećanja vrijednosti nekretnine, te je vrijednost nekretnina utvrđena na temelju zatečenog stanja prilikom očevida i iznosi 511.600,00 kn ili 68.948,79 €. Tu valja reći i da je vještakinja u nalazu i mišljenju navela da je uvidom u priloženi zemljišnoknjižni izvadak utvrđeno kako stanje upisano u zemljišnoj knjizi i katastru nije usklađeno sa stanjem u naravi odnosno da je kuća u naravi većih tlocrtnih dimenzija od upisanih u zemljišnoj knjizi i katastru te da garaže nije upisana u zemljišnoj knjizi i katastru. Naime, navedeno proizlazi iz prijepisa posjedovnog lista koje prikazuje stanje na dan 6.1.2019. na listu 62 spisa. Također je vještakinja navela da je u zemljišnoj knjizi upisana zabilježba da je kuća upisan bez priložene uporabne dozvole te da za kuću i za garažu nije na uvid dan akt za uporabu niti akt za izgradnju, no da je procjena izrađena pod pretpostavkom da je za kuću i garažu moguće ishoditi akt za uporabu.

36. Vještakinja Martina Cesar-Kelemen je i usmeno obrazložila svoj nalaz i mišljenje na ročištu održanom 4. ožujka 2019. Na upit suda da se izjasni o vrijednosti izvedenih radova na predmetnoj nekretnini uzimajući u obzir samo izgradnju garaže i ograde te o vrijednosti radova uzimajući u obzir i popis na listu 5 i 6 spisa, osim radova koji se odnose na tekuće održavanje predmetne nekretnine, te koliko je tim radovima povećana tržišna vrijednost predmetne nekretnine vještakinja je iskazala da ako se uzme u obzir samo ulaganje u garažu i ogradu ukupna vrijednost tog ulaganja iznosi 47.389,70 kn, dok se ako se uzima samo ulaganje u kuću, a odnosi se na uređenje dvorišta priključenje na kanalizaciju, rukohvat na stubištu, dovod plinske instalacije za kuhinju na katu, priprema za toplu vodu ta ulaganja iznose 33.000,00 kn. Jedna i druga vrijednosti iskazane su bez PDV što znači da se treba dodati PDV. Ako se uzmu sva ulaganja u predmetnu nekretninu u obzir vrijednost predmetna nekretnine je povećana za 4.447,44 EUR, a ako se uzmu u obzir samo ulaganja u kuću povećanje vrijednosti nekretnine je za 1.482,48 EUR, a ako se uzmu u obzir samo ulaganja u garažu i ogradu povećanje vrijednosti je 2.964,96 EUR, te da je sadašnja vrijednost nekretnine je 68.948,79 EUR. Iskazala je da je od nikakvog utjecaja na vrijednost nekretnine činjenica da je podnesen zahtjev za legalizaciju dok se isti ne riješi, odgovorila je da prema iskustvu može reći da pretpostavlja da će zahtjev biti pozitivan riješen.

37. Vještakinja Martina Cesar-Kelemen je saslušana i u ponovljenom postupku na ročištu održanom 20. studenoga 2025., a koja je izjavila da je procjena vrijednosti nekretnine izrađena 2019. te da je s obzirom na protek vremena od 6 godina napomenula je da je u međuvremenu došlo do bitnih promjena na tržištu, a moguće da je došlo i do promjena na samoj nekretnini o čemu ne može govoriti obzirom da je na nekretnini bila 2019. Izjavila je i da je nalaz i mišljenje izradila pod pretpostavkom da je za kuću i pomoćnu građevinu moguće ishoditi akt za uporabu, te je time uzeto u obzir kao da su građevine legalne. S obzirom da je prednik tužitelja Ivan Androić umro 29. prosinca 2014., pa tada zapravo tužitelji stupaju kao nasljednici u njegov pravni položaj je na ročištu održanom 4. svibnja 2026. ponovno saslušana stalna sudska vještakinja koja je na pitanje je li njezin nalaz primjenjiv na dan 29. prosinca 2014. izjavila da bi omjer ukupne vrijednosti nekretnine odnosno tržišne vrijednosti nekretnine koja je iskazana u nalazu i mišljenju iz siječnja 2019. kada bi se "preveli" na dan smrti odnosno 29. prosinca 2014. obje vrijednosti bi se promijenile za isti postotak tako da bi ukupni omjer opet bio isti.

38. Ocjenjujući nalaz i mišljenje stalne sudske vještakinje Martine Cesar-Kelemen u konačnici valja reći da sud isti prihvaća kao objektivan, argumentiran i izrađen u skladu s pravilima struke, a glede prigovora tužitelja da ista nije uzela u obzir sve radove i ulaganja u predmetnu nekretninu, valja reći da iz nalaza i mišljenja vještakinje i zadatka koji joj je odredio sud jasno proizlazi da je ista uzela u obzir sve radove i ulaganja u predmetnu nekretninu koja je izvršio pok. pravni prednik tužitelja Ivan Androić, a koja se ne odnose na tekuće održavanje nekretnine. Isto tako valja reći da je 1. tužiteljica na uviđaju na licu mjesta pokazivala sve radove koje je izveo njezin pok. suprug. Stoga prema stajalištu suda tužitelji nisu doveli u sumnju pravilnost njezinog nalaza i mišljenja pa da bi bilo potrebno zatražiti mišljenje drugog vještaka u smislu odredbe čl. 261. st. 3. ZPP-a.

39. Na temelju analize svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno kao i na temelju analize cjelokupnog postupka, sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a, u vezi s čl. 7. i 221. a ZPP-a sud je ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim.

40. Naime, u konkretnom slučaju tužitelji tvrde da su kao nasljednici iza pok. Ivana Androića, koji je sudjelovao svojim radom i sredstvima kod same izgradnje obiteljske kuće u Hrašćici, A. Stepinca 17, ali i kasnije prilikom održavanja (tekućeg i investicijskog), stekli pravo suvlasništva na predmetnoj nekretnini. Nadalje, tvrde da je Slava Androić 15.4.2013. potpisala izjavu kojom je pok. Ivanu Androiću priznala sva ulaganja u kuću i vlasništvo, no da je ista Ugovorom o dosmrtnom uzdržavanju prenijela na Borisa Androića kao davatelja uzdržavanja predmetnu nekretninu, a to nije mogla učiniti, odnosno tvrde da nije mogla prenijeti na tuženika više prava nego što je sama imala. Razmatrajući sam sadržaj izjave od 15. 4.2013. na stranici 7 spisa iz koje proizlazi da je računalom napisan tekst "Ja, dolje potpisana Androić Slavica OIB 84897304027, priznajem sva ulaganja u moju kuću svome sinu Androić Ivanu u koju je on uložio svoja novčana sredstva zajedno sa izgrađenom garažom vrijednosti 25,000 € te će biti njegovo vlasništvo kao i sav uloženi novac u kuću. Prilažem dokumentaciju i moj potpis i OIB." i za koju iz provedenog postupka proizlazi da ju je potpisala Androić Slavica, s obzirom na sadržaj odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Županijskog suda u Bjelovaru broj GŽ-693/2019-2 od 7. studenoga 2019. sud je ocijenio da ta izjava predstavlja izjavu u smislu čl. 156. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 79/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14 – dalje ZVDSP) kojom je Slava Androić kao tadašnja vlasnica predmetne nekretnine odredila da će Ivan Androić izgradnjom garaže i ulaganjima u predmetnu nekretninu steći vlasništvo, odnosno suvlasništvo iste u omjeru vrijednosti ulaganja i ukupne vrijednosti predmetne nekretnine. Člankom. 156. st. 1. ZVDSP-a je propisano da se dogradnjom, nadogradnjom ili preuređenjem (adaptacijom) zgrada odnosno prostorija u suvlasničkim, zajedničkim ili tuđim zgradama, kao ni njihovom prigradnjom, ugradnjom, ili ulaganjem u njih, ne može se steći vlasništvo, ako nije što drugo odredio vlasnik dograđene, nadograđene, odnosno prigradene nekretnine. Prema stajalištu iznesenom u odluci Županijskog suda u Bjelovaru i u revizijskoj odluci Vrhovnoga suda Republike Hrvatske ta izjava Slavice Androić upravo predstavlja takvo određenje da će pok. Ivan Androić dogradnjom garaže i ulaganjem u predmetnu nekretninu steći vlasništvo, odnosno suvlasništvo iste u omjeru vrijednosti ulaganja i ukupne vrijednosti predmetne nekretnine. Sud je ocijenio da je na temelju te izjave Slave Androić odredivo odobrila stjecanje prava suvlasništva predmetne nekretnine od strane njezinog pok. sina Ivana Androića, pa kako je na temelju nalaza i mišljenja

stalne sudske vještakinje Martine Cesar-Kelemen utvrđeno da bi vrijednost ulaganja pok. Ivana Androića uzimajući u obzir obzir i popis na listu 5 i 6 spisa, dakle i izgradnju garaže i ograde, osim radova koji se odnose na tekuće održavanje predmetne nekretnine, vrijednost tih ulaganja bila 13.525,89 EUR, a da je vrijednost nekretnine bila u vrijeme izrade nalaza i mišljenja 68.948,79 EUR. Tu valja napomenuti da je vještakinja nalaz i mišljenje izradila pod pretpostavkom da je za kuću i pomoćnu građevinu moguće ishoditi akt za uporabu, odnosno da je uzeto u obzir kao da su građevine legalne. S obzirom da je prednik tužitelja Ivan Androić umro 29. prosinca 2014., pa tada zapravo tužitelji stupaju kao nasljednici u njegov pravni položaj je na ročištu održanom 4. svibnja 2026. ponovno saslušana stalna sudska vještakinja koja je na pitanje je li njezin nalaz primjenjiv na dan 29. prosinca 2014. izjavila da bi omjer ukupne vrijednosti nekretnine odnosno tržišne vrijednosti nekretnine koja je iskazana u nalazu i mišljenju iz siječnja 2019. kada bi se "preveli" na dan smrti odnosno 29. prosinca 2014. obje vrijednosti bi se promijenile za isti postotak tako da bi ukupni omjer opet bio isti. Dakle na temelju nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje sud je utvrdio da bi omjer vrijednosti izvršenih ulaganja u predmetnu nekretninu i vrijednost nekretnine bio 19,62/100, odnosno da je pravni prednik tužitelja izgradnjom garaže i ograde te ostalim ulaganjima u predmetnu nekretninu stekao u suvlasništvo 19,62/100 dijelova te nekretnine, što bi se moglo zaokružiti na 20/100 dijela predmetne nekretnine. Naime, sud je na temelju iskaza saslušanih svjedoka Stanislava Rušeca, Ružice Valentak, Damira Flegara Gordane Rušec te povezujući ih sa izjavom Slave Androić prihvatio kao istinite navode 1. tužiteljice da pok. Ivan Androić nije izgradio na predmetnoj nekretnini samo garažu i ogradu, već da je izvršio i druga ulaganja u predmetnu nekretninu koja su uzeta u obzir prilikom izrade nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje, osim onih koja se ne odnose na tekuće održavanje predmetne nekretnine. Dakle, na temelju ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka sud je na temelju odredbe čl. 156. st. 1. ZVDSP-a, u vezi s čl. 3. 4. i 5. Zakona o nasljeđivanju (NN broj 48/03, 163/03, 35/05, 127/13) ocjenjuje tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim te je stoga valjalo odlučiti kao pod točkom I. izreke.

41. Odluku o troškovima sud je donio u skladu s odredbama čl. 154. st., čl. 155. i čl. 158. st. 1. ZPP-a, s obzirom da su tužitelji u cijelosti uspjeli u parnici s tužbenim zahtjevom postavljenim 17. travnja 2019., a konačno preciziranim u pogledu oznake predmetne nekretnine podneskom od 4. veljače 2026., a tužitelji djelomično u odnosu na prvopostavljeni tužbeni zahtjev, odnosno djelomično su povukli tužbu, što se ima smatrati uspjehom tuženica u parnici. Odredbom čl. 154.st.2. ZPP-a propisano je da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotka u kojima su stranke uspjele u parnici, a omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva. Odredbom čl. 158. st. ZPP-a propisano je da tužitelj koji povuče tužbu je dužan tuženiku naknaditi troškove postupka. Prema stajalištu suda tužitelji su u cijelosti uspjeli u pogledu osnove tužbenog zahtjeva, a u pogledu visine tužbenog zahtjeva u omjeru od 40% od prvopostavljenog tužbenog zahtjeva, a 100% u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev

na ročištu održanom 17. travnja 2019. Stoga su prema stajalištu suda do uključujući 17. travnja 2019. tuženice su dužne tužiteljima naknaditi 40% troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice, a nakon 17. travnja 2019. sve troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice, jer se djelomično povlačenje tužbe smatra uspjehom tuženica u parnici. Dakle u prvoj fazi postupka uspjeh tužitelja u parnici je u pogledu osnove i visine 70%, a tuženica 30% pa su zato tuženice za tu fazu postupka dužne naknaditi 40% troškova tužiteljima, a nakon 17. travnja 2019. u omjeru od 100% troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. Ovdje valja naglasiti da je 2. tužitelj maloljetan i zastupan po majci 1. tužiteljici Draženki Androić, a ona je zastupana po punomoćnicima odvjetnicima, pa prema stajalištu suda nema osnove za povišenje tarifnih stavki za zastupanje 2. tužitelja, jer njega zastupa majka kao zakonska zastupnica. Sud je dakle za zastupanje tužiteljice Draženke Androić, koja je ujedno i zakonska zastupnica priznao uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora koju su tužitelji naznačili u tužbi odnosno 1.592,67 EUR trošak sastava tužbe u od 250 EUR, sukladno Tbr. 7.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN broj 138/23, dalje Tarifa), u vezi s Tbr. 46. i 54. Tarife. Priznat je i trošak sastava obrazloženih podnesaka od 5.10.2017 i 7.3.2019. u iznosu od 250,00 EUR, za svaki, sukladno Tbr. 8. t. 1., u vezi s Tbr. 46. i 54. Tarife. Trošak sastava podnesaka kojima tuitelji ispravljaju adrese svjedoka od 26.10.2017. i 2.11.2017. te podneska kojim obavještavaju sud da je plaćen predujam za uviđaj na licu mjesta tužiteljici Draženki Androić nije priznat na teret protivne stranke. Priznat je i trošak zastupanja na ročištima održanim 12.10.2017., 11.12.2017., 4.3.2019. i 17.4.2019., u . u iznosu od 250,00 EUR, za svako, sukladno Tbr. 9. t. 1., u vezi s Tbr. 46. i 54. Tarife, te trošak zastupanja na uviđaju održanom 4.12.2018. u iznosu od 250.00 EUR, sukladno Tbr. 9. t. 7., u vezi s Tbr. 46. i 54. Tarife. Dakle u ovoj fazi postupka, sukladno uspjehu u parnici tužiteljici Draženki Androić je za zastupanje priznato 800,00 EUR(40% od 2.000,00 EUR). U drugoj fazi postupka tužiteljici je priznat trošak sastava žalbe u iznosu od 312,50 EUR, sukladno Tbr. 10. t. 1., u vezi s Tbr. 46. i 54. Tarife, sastava prijedloga za dopuštenje revizije i revizije u iznosu od 375,00 EUR, za svaki, sukladno Tbr. 10. t.5., u vezi s Tbr. 46. i 54. Tarife, te trošak sastava obrazloženih podnesaka od 4.2.2026 i 9.4.2026. u iznosu od 250,00 EUR, za svaki, sukladno Tbr. 8. t. 1., u vezi s Tbr. 46. i 54. Tarife te trošak zastupanja na ročištima održanim 2.6.2025., 20.11.2025., 4.5.2026., u . u iznosu od 250,00 EUR, za svako, sukladno Tbr. 9. t. 1., u vezi s Tbr. 46. i 54. Tarife, te trošak zastupanja na ročištu održanom 16.4.2026. na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima u iznosu od 125,00 EUR, sukladno Tbr. 9. t. 2., u vezi s Tbr. 46. i 54. Tarife. Dakle u ovoj fazi tužiteljima, odnosno 1. tužiteljici je za zastupanje priznat trošak u iznosu od 2.437,50 EUR, odnosno istoj je za zastupanje u ovom cijelom postupku priznat trošak u iznosu od 3.237,50 EUR. Zahtjev za naknadom troškova sudskih pristojbi tužitelji nisu postavili određeno glede osnove i visine, a za vještačenje su u zatražili trošak u iznosu od 447,94 EUR, odnosno 3.375,04 kn- stranica 106 spisa, koliko je i priznato. Dakle, tuženice su dužne naknaditi trošak u iznosu od 3.685,44 EUR. Paricijski rok u ovom postupku iznosi 15 dana.

41. Slijedom svega navedenoga, odlučeno je kao u izreci.

U Varaždinu 12. lipnja 2026.

Sutkinja

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana, a koji rok se računa: od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila ili od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pismeno ovome sudu u 3 primjerka, odnosno sukladno čl. 106. a st. 5. ZPP-a, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. 1. i 2. tužitelju po punomoćniku Franji Šebijanu, odvjetniku u ZOU Franjo Šebijan i Mihaela Carović Rukavina u Varaždinu
2. Tuženicama po punomoćnici Jasmini Vukalović, odvjetnici u OD Korušić, Hrg i Vukalović u Varaždinu

Broj zapisa: **9-30889-5f086**

Kontrolni broj: **068a5-ccb68-544f8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.